

[Øllgaard.]

eller deltage i en debat, hvor det gøres op, hvem der har vundet, og hvem der har tabt. Vi ønsker ikke at være med til at svække den betydelige autoritet og vægt, som dette lovgivningsværk har netop i kraft af, at det har den bredde, som enigheden om disse ting tilkendegiver. Vi betragter det som noget overordentlig værdifuldt, at så mange af rigsdagens partier, af rigsdagens medlemmer, er gået ind under det fælles ansvar for at rette vort lands økonomi op. Virkningen af den kraftanstrengelse, som rigsdagen her kræver af befolkningen, kan vel næppe i dag overskues; den afhænger også af flere ukendte størrelser og vil formentlig først vise sig efterhånden. Men vi tror, befolkningen forstår, at nu har rigsdagen taget problemerne omkring vort lands økonomi op til en samlet løsning, og vi tror, at befolkningen forstår, at nu er det rigsdagens mening, at de skal løses. Mit parti vil yde ministeriet støtte til at gennemføre løsningen af denne store og vanskelige opgave.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg skal på dette tidspunkt kun gøre den ene bemærkning, at jeg under henvisning til betænkningen og også den ærede ordfører for udvalgets udtalelser herved tager det under dagsordenens pkt. 5 optagne forslag til lov om en tillægsindkomstskat til staten for skatteåret 1951—52 af ikke-forsørgere tilbage.

Første næstformand (Arnth Jensen):

Dagsordenens pkt. 5, forslag til lov om en tillægsindkomstskat til staten for skatteåret 1951—52 af ikke-forsørgere, er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Alfred Jensen: Vi er nu nået til vejs ende, kan man vel sige, med det nedskæringskompleks, der blev forelagt til behandling her for et par ugers tid siden. Jeg tror imidlertid, man har lov til at fastslå, at vi alligevel ikke er nået til vejs ende, at vi faktisk kun er nået til vejs ende med første afdeling af nedskæringen. Jeg tror nemlig ikke på, at man har nået det, man ønsker at opnå med nedskæringen. For mit parti står det klart, at vi ikke med de foranstaltninger her kommer ud af vanskelighederne, at vi tværtimod øger vanskelighederne, men jeg ved, at der findes her i denne sal og udenfor tinget folk, der regner med, at man ad denne vej skulle kunne overvinde de vanskelig-

heder, som vort parti, undskyldt vor politik, her i landet har ført landet ud i. (Munterhed). Ja, jeg forstår latteren, men fortalesen dækker absolut ikke over noget for døgtigt i mit sind.

Jeg ser også i forskellige blade, at man frygter for, man ikke er nået langt nok frem med nedskæringen, og at man ret snart vil komme til at tage fat på problemerne på en anden og mere hårdhændet måde. Det, at man i dag kan læse i bladene, at finansministeren rejser til Paris for at aflægge beretning om vor økonomiske politik og de foranstaltninger, der er truffet, er også for mig et bevis på, at noget nyt og noget værre er i vente. Hvis det blot drejede sig om at informere Marshalladministrationen i Paris om vor økonomiske politik og de foranstaltninger, der er gennemført, havde man jo meget let mulighed for at gøre det pr. post; man kan sende fortrykket af de forslag, der er stillet, referat af udvalgsforhandlingerne og de endelige forslag, der bliver vedtaget og ophøjet til lov. Når man ikke betjener sig af denne lette metode, så er det, fordi det drejer sig om mere end at informere i Paris om, hvad der er gennemført her i rigsdagen, så er det, fordi Danmarks økonomiske politik skal drøftes, og de erfaringer, vi har fra rejser til Paris og Washington, går jo ud på, at her ikke alene er tale om drøftelser, men at her også er tale om, at der gives os råd, som præsenteres os i form af henstillinger, og det, man kan regne med, er jo, at ministeren efter en sådan rådslagning i Paris vil komme hjem med henstillinger. Sådanne henstillinger ved vi vil betyde, at der fremsættes lovforslag eller træffes foranstaltninger, som svarer til de ønsker, Marshalladministrationen har.

Hidtil har disse ønsker betydet nedskæring af det jævne folks forbrug her i Danmark, og jeg regner med, at det også vil være tilfældet fremefter. Under disse omstændigheder må vi betragte de forslag, der her skal færdigbehandles, som en midlertidig løsning, en løsning, der vil blive efterfulgt af de virkelige nedskæringer. Jeg synes også, at når man læser betænkningen, får man et indtryk af, at udvalget egentlig er klar over, at det, man har drøftet og behandlet, kun er en foreløbig foretæelse, og at man senere må tage fat på spørgsmålene på en anden måde. Udvalgets ordfører gav jo faktisk udtryk for det heroppefra for et øjeblik siden, da han talte om udvalgets drøftelser om priser, avancer og lønninger. Det, man er nået frem til i udvalget, og som nævnes i betænkningen angående en nøjere